

VOJKOVICKÝ ZPRAVODAJ

www.vojkovice.info

Ročník 22 • č. 1/2021

Foto Radim Kapavík

Školka: Maškarní rej

Škola: Ze školní družiny

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

když jsem se s Vámi v říjnu loňského roku prostřednictvím vojkovického zpravodaje loučil s přáním pevného zdraví, netušil jsem, že takřka po půl roce bude naším společným každodenním tématem opět „covid – 19“.

Chaos, zmatek, byznys se zdravotními a hygienickými potřebami, očkovat, neočkovat, testovat, trasovat, zákazy, příkazy, omezení

Přiznávám se, že já osobně se v této džungli ztrácím. „Naštěstí zde máme ve vedení státu politické špičky, které mezi nás vnášejí klid a systematicky nás vyvádějí z této tíživé situace.“

Všichni si uvědomujeme, že rozhodně neprožíváme ty nejpříjemnější okamžiky našich životů. Ti mrňaví, kteří ještě naštěstí nechápou, co se kolem děje, z toho jednoho dne, až začnou vnímat svět kolem sebe, nebudou mít vůbec dobrý pocit.

Mění se lidé, mění se prostředí, ve kterém žijeme, mění se ale hlavně mezilidské vztahy.

To, co nejvíce postrádáme, je sociální kontakt. Nejsem filosof ani odborník v oblasti medicíny. Pouze nějaký vnitřní hlas mi naštěptává, že tato historická, tvrdá životní zkušenost, o které nevíme, jak dlouho bude trvat a kdy vlastně skončí, nás určitě někam posune.

Velice často slyším v médiích, že život po covidu už nebude nikdy takový jako před ním. Co je to za hloupou, prázdnou proklamací? Nikde a od nikoho jsem neslyšel, jaký tedy vlastně bude. Jsou to jen prázdná slova. Velice často a rádi je vypouštějí z úst ti, co na nás promlouvají z vyšších pater politické scény, jako by se tím chtěli zbavit odpovědnosti za své činy. Já věřím, že nás společné problémy posílí a spojí.

Vážení spoluobčané, život bude takový, jaký k němu každý z nás zaujme postoj. Neočekávejte, že nová politická družina přijde s manuálem na blahobyt. Nakonec, nikdy tomu tak nebylo. Určitě se budou muset někteří z nás smířit s tím, že dovolená a vánoční dárky na úvěr nejsou tím správným řešením. Budou se potkávat bohatí s méně bohatými i s chudými. Bude to těžká zkouška, ale důležité je, aby se všechny společenské vrstvy navzájem respektovaly. Důležité je, aby se do našich životů vrátila pravidla slušného chování a vzájemné úcty, soudnosti a pokory. Nejinak tomu bylo v minulosti po všech válečných hrůzách a živelných pohromách.

Přeji nám všem, aby to, co celý svět sužuje a udržuje ve strachu, co nejdříve pomínulo, a aby se život nás všech, samozřejmě s naším maximálním přičiněním, začal vracet do podoby a kvality, kde bude možné se svobodně nadechnout, svobodně se pohybovat a svobodně se scházet bez ohledu na to, zdali nám v garáži parkuje ojetina nebo nová kára. O tom život skutečně není.

Vaříme v nové školní kuchyni, obědváme v nové jídelně

Stará kuchyně

Stará kuchyně

Od pondělí 25. ledna byl zahájen provoz nově rekonstruované školní kuchyně v mateřské škole včetně zázemí pro žáky i personál. Na stavbu byl díky vstřícnému přístupu stavebního úřadu v Židlochovicích, zejména technika Mgr. Romana Sáčka, vydán kolaudační souhlas 21. 1. 2021.

Kuchyně je vybavena moderní gastronomickou technologií pro školní stravování. Sociální zařízení pro personál i pro žáky rovněž disponuje velice kvalitními pořizovacími předměty.

Projekt nezapomněl ani na velké množství sítových zásuvek pro připojení k internetu, ať již v prostorách samotné kuchyně nebo přilehlých šatnách, kanceláři vedoucí kuchyně a jídelně.

Šatnu vybavila paní ředitelka lavicemi a věšákovými stěnami. Jídelnu vybavila jídelními stoly s veselými červenými židlemi.

Máme tedy super kuchyni a jídelnu a jediné, co nám schází, jsou strážníci – žáci základní školy a mateřské školy, kteří jsou stále doma na distanční výuce. Tento příspěvek píše v době, kdy je na spadnutí návrat některých dětí do škol a školek.

Rekapitulace stavebních činností a financování:

Rekapitulace stavby:

Zahájení: 23. 6. 2020 – zápisem o předání a převzetí staveniště

Ukončení: 18. 12. 2020 – zápisem o předání a převzetí dokončeného stavebního díla

Vydání kolaudačního souhlasu: 21. 1. 2021

Financování stavby:

Celkové náklady : 10 761 354,- Kč

Dotace ze státního rozpočtu: 9 450 000,- Kč

Vlastní zdroje: 1 311 354,- Kč

Nová kuchyně

Nová kuchyně

Sklad – budoucí jídelna

Nová jídelna

Šatna pro strážníky

Realizace prvků USES K1, K2 a BC1 v k. ú. Vojkovice u Židlochovic

Dne 8. 4. 2021 proběhlo předání staveniště na shora uvedenou ekologicky zaměřenou akci. Realizace uvedených krajinných prvků probíhá v režii Státního pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj, pobočky Brno. Zhotovitelem prací je společnost Kavyl, spol. s r.o. Mohelnice, která podala při výběru zhotovitele nejvýhodnější nabídku.

Celý záměr vychází z komplexních pozemkových úprav na území Obce Vojkovice z tzv. Plánu společných zařízení, které proběhly v roce 2013.

Objekty:

Realizace ÚSES – výsadba lokálních biokoridorů K1 a K2 a lokálního biocentra BC1 v k. ú. Vojkovice u Židlochovic. Celková výměra určená pro realizace je 10,91 ha. Součástí realizace je oplocení jednotlivých prvků a následná péče o porost po dobu 3 let.

Biokoridor K1 je pozemkovými úpravami vymezen na pozemku p. č. 2255 o výměře 45 685 m² a nachází se severovýchodně od obce Vojkovice, jeho celková délka činí 1 138 m. Vzhledem ke konfiguraci terénu je navržena výsadba biokoridoru přerušena biocentrem BC1. Jedná se o plochu 2 989 m², která je započítána do plochy výsadeb biocentra BC1. Výsadba biokoridoru K1 je z těchto důvodů navržena pouze na ploše 42 696 m².

Charakteristika stavby 1: Lokální biokoridor K 1 v k.ú. Vojkovice u Žďalochovic

Název části:	Lokální biokoridor K 1
Katastrální území:	Vojkovice u Žďalochovic 784567
Parcelní číslo:	2255
Vlastnické právo:	Obec Vojkovice, Hušovaňská 214, 68701 Vojkovice
Výměra:	45685 m ² (celkem)
Výměra stavby na parcele:	42896 m ²
Délka stavby:	1138 m
Zvlášť chráněná území:	nejsou evidována v předmětných parcelách

Charakteristika stavby 2: Lokální biokoridor K 2 v k.ú. Vojkovice u Žďalochovic

Název části:	Lokální biokoridor K 2
Katastrální území:	Vojkovice u Žďalochovic 784567
Parcelní číslo:	2170
Vlastnické právo:	Obec Vojkovice, Hušovaňská 214, 68701 Vojkovice
Výměra:	21859 m ²
Délka stavby:	546 m
Zvlášť chráněná území:	nejsou evidována v předmětných parcelách
Omezení vlastnického práva:	Věcné břemeno zřizování a provozování vedení

Charakteristika stavby 3: Lokální biocentrum BC 1 v k.ú. Vojkovice u Žďalochovic

Název části:	Lokální biocentrum BC 1
Katastrální území:	Vojkovice u Žďalochovic 784567
Parcelní číslo:	2207
Vlastnické právo:	Obec Vojkovice, Hušovaňská 214, 68701 Vojkovice
Výměra:	23004 m ²
Zvlášť chráněná území:	nejsou evidována v předmětných parcelách
Omezení vlastnického práva:	Věcné břemeno zřizování a provozování vedení
Parcelní číslo:	2255
Vlastnické právo:	Obec Vojkovice, Hušovaňská 214, 68701 Vojkovice
Výměra:	45685 m ² (celkem)
Výměra stavby na parcele:	2899 m ²
Zvlášť chráněná území:	nejsou evidována v předmětných parcelách
Parcelní číslo:	2288
Vlastnické právo:	Obec Vojkovice, Hušovaňská 214, 68701 Vojkovice
Výměra:	18874 m ²
Zvlášť chráněná území:	zemědělský půdní fond

Situace realizace prvků USES

Biokoridor K2 leží západním směrem od obce Vojkovice a je pozemkovými úpravami vymezen na pozemku p. č. KN 2170 o výměře 21 859 m², jeho délka je 564 m. Na části biokoridoru vede ochranné pásmo nadzemního vedení, kde bude provedeno pouze osetí travní směsí.

Biocentrum BC1 leží západním směrem od obce Vojkovice a je pozemkovými úpravami vymezeno na p. č. KN 2207 o výměře 23 004 m² a p. č. KN 2268 o výměře 18574 m². Biocentrum je navrženo v údolnici a bude sloužit současně jako protierozní opatření. Jeho výsadba je tomuto účelu přizpůsobena, a proto plocha biocentra zahrnuje i část pozemku p. č. KN 2255 o výměře 2 989 m². Celková výměra výsadeb a zatravnění Biocentra BC1 představuje 44 567 m².

Termíny realizace:

K1: 15. 5. 2021 – 30. 11. 2021

K2: 15. 4. 2021 – 30. 11. 2021

BC 1: 15. 4. 2021 – 30. 11. 2021

Po realizaci projektu je stanovena Následná péče v délce 3 let.

Náklady na realizaci jsou hrazeny v rámci komplexních pozemkových úprav z prostředků státu v plné výši včetně tříleté následné péče a činí 10 200 000,- Kč

Sokolovna – víceúčelové zařízení?

V říjnu loňského roku byla darovací smlouvou převedena budova sokolovny č. p. 68 včetně příslušenství z vlastnictví TJ Sokol Vojkovice na obec. Nelehký administrativní úkol. Nicméně součinnost starosty TJ Sokol Vojkovice RNDr. Ivana Pavlíka a vedení obce prolomila složitou a hodně tuhou administrativní bariéru.

Nebytové prostory dvorního traktu byly pronajaty. Dále došlo k přepisu měřidel plynu, elektřiny a vody tak, aby byly odděleny spotřeby a platby za energie v sokolovně od spotřeby a plateb v pronajatých prostorách.

Budova včetně pozemků v celkové hodnotě 3 759 828,- Kč byla zařazena do majetku obce. Název majetek vyslovuji s velkou opatrností. Obec sice získala majetek o nemalé hodnotě, ale technický stav nemovitosti je přinejmenším neutěšený. Pokud by budova měla plnit funkci víceúčelového zařízení, kde by našli zázemí sportovci, děti ze základní školy k hodinám tělesné výchovy, popřípadě místní zájmová sdružení k pořádání kulturních a společenských akcí, bude historická usedlost vyžadovat poměrně velkou finanční injekci. Troufám si odhadnout, že v desítkách milionů korun.

Nicméně je dle mého názoru nutné postupovat krok za krokem. První krůček již máme za sebou. Byl vypracován pasport budovy, protože se k ní žádná dokumentace nedochovala. Dalším krokem by mělo být vyhotovení studie nejlépe v několika variantách a po odsouhlasení varianty v zastupitelstvu obce vyhotovení dalšího stupně projektové dokumentace ke stavebnímu povolení na rekonstrukci.

No a nyní je tu ten poslední krok, a tím je zajištění financování. Předpokládám, že s projektováním a přípravou stavby se obec vypořádá do konce letošního roku, pokud nebude výkon veřejné zprávy omezen protiepidemickými

Dvůr sokolovny

Dvůr sokolovny

Dvorní pohled

Interiér sokolovny

Fasáda sokolovny

nařízeními. Vlastní realizaci odhaduji na období 2022–2024. Uvedené termíny nejsou harmonogramem činností, ale spíše zbožným přáním. Nebudeme si nalhávat, že se nacházíme v období ekonomického růstu. Nikdo z nás neví, jaké bude mít koronakrize ekonomické následky. Na druhé straně na podzim příštího roku jsou volby do obecních zastupitelstev. Může se stát, že se do vedení obce postaví osobnosti, pro které nebude rekonstrukce sokolovny zdaleka velkým problémem.

V každém případě se na výdajové stránce rozpočtu obce již nyní objeví náklady spojené s opravami a údržbou objektu, aby se do doby, než dostane novou tvář, zachoval alespoň ve stávajícím stavu.

Územní plán obce

V současné době bylo pořizovatelem rozesláno dotčeným orgánům vyhodnocení připomínek a námitek k návrhu územního plánu z prvního veřejného projednání. Nyní běží 30 ti denní lhůta, aby se k němu mohly vyjádřit.

Bude následovat úprava návrhu územního plánu pro opakované veřejné projednání a následné vyhotovení územního plánu pro vydání Zastupitelstvem obce Vojkovic. Stejně jako ve všech ostatních případech je i opakované veřejné projednávání podmíněno opatřeními proti šíření pandemie koronaviru.

Rekonstrukce místní komunikace v ulici Rajhradská

27. 11. 2020 podala Obec Vojkovice žádost o poskytnutí dotace na shora uvedenou stavbu.

Předmětem žádosti je rekonstrukce komunikace včetně parkovacích stání i zálivu na zastávku autobusu.

Tato žádost byla podána v rámci výzvy Ministerstva pro místní rozvoj ČR, program Podpora rozvoje regionů 2019+, podprogram Podpora obnovy a rozvoje venkova, dotační titul Podpora obnovy místních komunikací.

Celkové náklady projektu činí: 6 811 542,- Kč

Požadovaná výše dotace: 5 449 233,- Kč

Vlastní zdroje: 1 362 309,- Kč

Žádost je registrována v seznamu žádostí na stránkách Ministerstva pro místní rozvoj ČR. V současné době probíhá hodnocení žádostí. To bude dle informace od správce programu dokončeno v průběhu měsíce dubna 2021.

Brány na místním hřbitově

V letošním roce již budou konečně zrestaurovány brány na místním hřbitově. Obě brány jsou součástí kulturní památky kostela sv. Vavřince, který je zapsán v Ústředním seznamu kulturních památek ČR, stejně jako hřbitovní zeď a hřbitovní kaple (márnice).

Obec Vojkovice požádala prostřednictvím Místní akční skupiny MAS Podbrněnsko o dotaci na jejich obnovu v rámci výzvy Státního zemědělského intervenčního fondu, Programu rozvoje venkova.

V současné době jsme před podpisem dohody o poskytnutí dotace.

Celkové náklady na restaurování: 208 800 ,- Kč

Dotace ze SIZF: 167 040,- Kč

Vlastní zdroje: 41 760,- Kč

Termín dokončení prací: 30. 9. 2021

Moje velké poděkování patří projektové manažerce MAS Podbrněnsko Mgr. Kristině Ďuratné, která mi po celou dobu administrace žádosti o dotaci pomáhala.

Vážení spoluobčané,

snažil jsem se popsat témata, která patří v obci mezi nejaktuálnější a nejsledovanější. Je zde samozřejmě sousta dalších, o nichž vás budeme informovat prostřednictvím internetových stránek obce, infokanálu místní kabelové televize a FB.

Přeji vám všem pevné zdraví a těším se na setkání s vámi při různých kulturních, společenských a sportovních akcích. V koutku duše věřím, že to nebude za dlouho.

Karel Klein, starosta

Intenzifikace ČOV Židlochovice

Intenzifikace čistírny odpadních vod (ČOV) Židlochovice je prováděna za plného provozu stavební firmou IMOS, a.s. Stavební akce se nachází v 56 % celkových projektovaných stavebních prací.

K dvanáctému měsíci loňského roku byla zprovozněna nově vybudovaná část první linky ČOV obsahující dva hlavní objekty a to aktivací nádrž s dosazovací nádrží.

Dále byla realizována rekonstrukce tzv. kalového hospodářství, kde dochází k finálnímu zpracování kalu. Do zmíněného procesu řadíme již vyhotovenou dmýchárnu kalu s kompletní vzduchotechnikou, budovu pro odvodnění kalu se strojním zařízením a venkovním kalovým polem pro uložení odvodněného kalu.

V následujícím období bude probíhat realizace druhé linky ČOV.

Nyní dochází k postupnému stěhování pracovníku provozu ČOV do nové nástavby provozní budovy. Původní část provozní budovy prochází finalizací stavebních úprav.

Po ukončení kompletní rekonstrukce je ČOV schopna pojmout zdroj znečištění pro 6.500 Ekvivalentních obyvatel (EO).

Za veškeré účastně stavební akce: Intenzifikace ČOV Židlochovice děkujeme za schovívavost. V průběhu stavebních prací se snažíme udržovat veřejné prostory v provozu schopném stavu.

*Ing. Martin Hudec, Vodohospodářský rozvoj a výstavba a.s. Brno
Karel Klein, místopředseda DSO VAK Židlochovicko*

Čistírna odpadních vod

Nově vybudovaná aktivační nádrž I. linky

Nově vybudovaná dozovací nádrž I. linky

Škola

Vážení spoluobčané,

druhou část loňského školního roku jsme všichni považovali za výjimečnou ve všech směrech a doufali jsme, že na podzim se vše vrátí do normálu a budeme se moci s dětmi setkávat a pracovat jako obvykle, samozřejmě při dodržování všemožných hygienických opatření.

Bohužel už začátkem října přešly školy opět na distanční výuku, která trvala pro žáky 1.–3. ročníku do 22. listopadu a pro žáky 4. a 5. ročníku do 29. listopadu.

Po Novém roce jsme se ve škole sešli pouze s žáky 1.–3. ročníku, starší děti opět měly distanční výuku. A od 1. března byla zakázána prezenční výuka všem žákům. Navíc došlo k uzavření mateřských škol.

Tato situace je z hlediska organizace výuky velmi náročná, a to jak pro vyučující, tak pro samotné žáky a jejich rodiče.

Naše škola realizuje už od jara on-line výuku, při níž se každodenně setkávají žáci se svými učiteli dle stanoveného rozvrhu. Naším cílem je probrat maximum učiva touto formou a dětem zadávat na zopakování pouze domácí úkoly. Takto nastavený způsob výuky pozitivně hodnotily při svém kontrolním šetření i inspektorky z české školní inspekce, které měly možnost sledovat průběh on-line výuky počátkem února.

V současnosti se dá předpokládat, že i za těchto mimořádně ztížených podmínek žáci zvládnou požadovaný objem učiva bez výraznějšího omezení.

Obvykle na tomto místě píší o mimoškolních aktivitách, exkurzích a kroužcích. Bohužel nic z toho jsme nemohli zrealizovat. Žáci chodili pouze na pravidelné vycházky v rámci vyučování nebo ve školní družině.

Přesto zde zmíním jednu velmi významnou a pozitivní věc: Mnoho let se hovořilo o rekonstrukci školní kuchyně, což se konečně v loňském roce podařilo. S tím souvisí i zřízení školní jídelny pro žáky základní školy, která byla vybudována v areálu mateřské školy. Zatím jsme ji z důvodu uzavření škol nemohli využít, ale vše je připraveno k zahájení provozu.

V prostorách původní jídelny ve škole v současné době zařizujeme druhé oddělení školní družiny, které dosud fungovalo v jedné z učeben. Nyní tedy bude mít školní družina vlastní zázemí.

Věřme, že s přicházejícím jarem se celková situace zlepší a budeme se moci vrátit k „normálnímu“ životu.

Dovolte mi vyslovit velké poděkování rodičům žáků za vstřícnost, ochotu ke spolupráci a především za trpělivost při výuce dětí! J

Současně děkuji zřizovateli za podporu a spolupráci při řešení současné složité situace.

Za pedagogický sbor

Libuše Matyášová, ředitelka ZŠ a MŠ Vojkovice

Zápis do prvního ročníku

**proběhne i v letošním roce distančním způsobem v termínu
od 19. 4. do 23. 4. 2021.**

Podrobnější informace jsou zveřejněny na stránkách školy:

<https://ww2.skolavojkovice.cz/>

Mateřská škola

Vážení občané,

za pár měsíců končí školní rok. Tak se spolu ohlédneme, co jsme všechno zažili.

Již tradičně jsme na podzim navštívili s dětmi zahradnictví s malou ochutnávkou ovoce a zeleniny. Oslavili jsme Hnědý den. Děti si hrály s hnědou barvou, otiskovaly brambory i svoje prstíky. Třídili jsme přírodniny, které si děti nasbíraly na procházkách. Žaludy od velkého dubu, různé listy, dřívka, oříšky a šišky z našeho dvorečku. Pochutnaly si na perníčkách, které jsme letos nemohli upéct ve školce. Důvodem byla probíhající rekonstrukce kuchyně a jídelny.

Během listopadu a prosince paní učitelky nahrávaly krátká videa. Děti předváděly, co se naučily, ukazovaly svoje činnosti, tělesné, hudební i výtvarné. Tato videa posloužila rodičům jako vánoční dárek místo tradiční besídky. I Mikulášská nadílka proběhla úplně jinak. Děti se převlékly za čertíky, andílky a Mikuláše. Vyzdobili jsme si třídy, hráli jsme hry, děti soutěžily, tancovaly a zpívaly. Nadílku pak našly přede dveřmi.

Na konzultačních schůzkách jsme rodiče seznámili s výsledky vzdělávání a testů, které jsme s předškolními dětmi provedli. Některým dětem byly doporučeny edukativně-stimulační skupinky, které začaly v lednu. V tomto roce rodiče dostávají připravené složky s pomůckami a úkoly, které vypracovávají doma a ty přinesou ke kontrole.

Mikulášská nadílka

Dřívější docházka na skupinky do školky není z důvodu opatření proti koronaviru možná.

V lednu nastoupila na místo školního asistenta slečna Klára Kašpárková. Pracuje současně s učitelkami a tím je více prostoru pro individuální práci s dětmi.

V lednu jsme pro děti uspořádali karneval. Děti si vyráběly masky, mladší za pomoci učitelek. Vyzdobili jsme si třídy a naše dovádění mohlo začít. Kromě tance a diskotéky byly připraveny nafukovací balónky a soutěže. Krásné princezny, víly, kočky, rytíři a superhrdinové si to pěkně užili ☺.

Další tradiční oslavou je Červený den na sv. Valentýna. Děti vyráběly dárek pro svého kamaráda. Při tanci kuřátek jsme se pořádně zasmáli.

Letošní zima nám přinesla pěknou nadílku sněhu. Hned jsme vyrazili na kopeček na naši školní zahradě, andílci ve sněhu i sněhuláci nám udělali radost. Nezapomněli jsme ani na zvířátka. Děti sypaly do krmítek slunečnici na dvorečku i na vycházkách za mlýnem. Prohlédli jsme si také trofeje v místní myslivně.

Od 1.3.2021 máme z nařízení vlády školku zavřenou. V tomto období probíhá dezinfekce všech skříněk, hraček a zařízení. Pro předškolní děti je vzdělávání povinné, proto zajišťujeme distanční výuku. Paní učitelky připravují pracovní listy, náměty na výtvarnou výchovu a pohybové aktivity. Děti vypracovávají úkoly doma. Rodičům zasíláme podklady pro distanční výuku e-mailem, jsou i na našich webových stránkách. Po vypracování rodiče přinesou splněné úkoly do školky ke kontrole a učitelky je založí dětem do portfolií. Musíme rodiče a děti pochválit, jak se s novou situací vypořádali a dodržují nařízená pravidla.

Zápis dětí do MŠ Vojkovice na školní rok 2021/2022 bude probíhat od 3. 5. do 7. 5. 2021 bez přítomnosti dětí formou zasílání přihlášky elektronickou cestou. Zájemci ji také mohou přinést osobně po předchozí telefonické domluvě.

Přeji všem pevné zdraví a i nadále dobrou náladu.

Lenka Zámečníková, vedoucí učitelka

Sokolovna v majetku obce

V úvodu tohoto článku jsem chtěl alespoň stručně popsat historii naší sokolovny, která vznikla po druhé světové válce z opuštěného domu č. p. 68 na ulici Hlavní. Bohužel se mi nepodařilo získat konkrétní informace. Sport ve Vojkovicích má ovšem dlouhou historii, o čemž svědčí i tento pozoruhodný úryvek převzatý z článku paní magistry Tycové: „První tělocvičný spolek vznikl ve Vojkovicích 2. dubna 1912. Už v roce 1913 uspořádali vojkovičtí cvičenci první předváděcí cvičení za účasti cvičenců z Modřic a Želešic, ale bohužel toto cvičení skončilo rvačkou mezi želešickými cvičenci a židlochovickými diváky.“ Jak vidíte, začátek nebyl úplně lehký, ale mně nezbyvá než se soustředit na období, které jsem zažil (a které si pamatuji, což není totéž).

Po roce 1989 pokračovala Tělocvičná jednota Sokol Vojkovice v činnosti víceméně beze změn s tím, že hlavní složkou jednoty byli fotbalisté. V roce 2000 měl Sokol Voj-

Budova sokolovny

kovice cekem 186 (!) členů, z toho bylo 112 fotbalistů (dále 27 volejbalistů, 25 členů oddílu všestrannosti, 12 nohejbalistů atd.). K zásadní změně však došlo v roce 2001, kdy fotbalisté vystoupili ze Sokola a založili samostatný SK Vojkovice; důvody měly být čistě finanční, protože možnosti získání dotací v rámci České obce sokolské byly podstatně omezenější než ze strany ČSTV resp. fotbalového svazu, pod který přešli. V poměrně dramatické situaci (dluhy za plyn a elektřinu v sokolovně) převzali vedení Sokola Vojkovice členové volejbalového a nohejbalového oddílu a chod jednoty se podařilo stabilizovat.

V období 2001–2010 byla sokolovna pravidelně využívána především volejbalovým oddílem, vedle toho se hrál nohejbal, ping pong a líný tenis. V zimním období využívali dále sokolovnu ke kondičnímu tréninku motokrosari a v případě velmi nepříznivého počasí i fotbalisté. Pochopitelně byla využívána i pro sportovní činnost nečlenů sokola, ať už to byly různé formy aerobiku, jógy nebo bojových umění. Vedle vysloveně sportovních aktivit byla samozřejmě sokolovna využívána ke společenským akcím: jednalo se především o plesy, různé oslavy, dětské zábavy, charitativní burzy a v neposlední řadě byla (a je) sokolovna využívána hodovní chasou k nácviiku tance, zpěvu a dalších s tím souvisejících činností.

V posledních deseti letech sportovní činnost kmenových členů Sokola Vojkovice ustoupila do pozadí, neboť většina pravidelných návštěvníků sokolovny bohužel dosáhla důchodového věku a pro mládež je celkem pochopitelně daleko zajímavější

fotbal, který se navíc ve Vojkovicích hraje na opravdu vysoké úrovni. Současně s tím byla stále naléhavější potřeba zásadních oprav sokolovny, což bylo zcela mimo finanční možnosti místní tělocvičné jednoty. Díky pronájmu prostor ve dvorním traktu se dařilo zajistit prostředky na provoz sokolovny (plyn, voda, elektřina), jakékoliv větší opravy – z poslední doby např. velká rekonstrukce sociálek – by však byly nemyslitelné bez významné pomoci obce, za což jí patří velký dík. Protože se tato situace jevila jako dlouhodobě neudržitelná, rozhodli členové TJ Sokol Vojkovice o záměru převést sokolovnu do majetku obce, která má nesrovnatelně větší možnosti získat dotace na opravy a rekonstrukce vlastního majetku; tento záměr pak následně schválilo i zastupitelstvo obce.

Vlastní převod sokolovny nebyla vůbec jednoduchá věc, neboť převod nemovitého majetku vyžadoval souhlas představenstva České obce sokolské, které pro tyto účely vydalo podrobné pokyny vyžadující mimo jiné spoustu dokladů, ale podařilo se a od 21. 10. 2020 je sokolovna v majetku Obce Vojkovice. V současné době probíhá zpracování pasportu celého objektu a následně předpokládáme vypracování projektu na komplexní opravu či rekonstrukci. O celkovém rozsahu úprav bude teprve probíhat diskuse s ohledem na budoucí využití sokolovny. Vzhledem k tomu, že obec nemá žádnou větší společenskou místnost, předpokládá se konání jak sportovních, tak i společenských akcí, sokolovnu by také mohly využívat spolky fungující na území obce a v případě potřeby i škola.

Ivan Pavlík, starosta TJ Sokol Vojkovice

Vojkovické katastrofy

Z archivních materiálů se nejčastěji můžete dozvědět o ničivých katastrofách, které obec postihly.

Nejednou se Vojkovicemi přehnalo spřátelené nebo zneprátelené vojsko, které krom rabování a pustošení přinášelo často hlad, často i mor a cholera.

I v dobách mírových nebylo o katastrofě nouze. Jednou to byla voda, jindy zase oheň, který pohltil obec do té míry, že by snad bylo bývalo lepší obec opustit než napravovat vzniklé škody.

Naštěstí byli místní obyvatelé natolik houževnatí, že dokázali opravit, nebo znovu vybudovat nejen své domy, ale i ostatní budovy, hlavně kostel a radnici, na kterých si velice zakládali.

Jednou z prvních dochovaných zpráv o pohromách ve Vojkovicích je zpráva o průchodu mongolského vojska - takzvaných Tatarů, kteří se po 9. dubnu 1241 vraceli z neúspěšného tažení do Polska. Ves tehdy sice vyrabovali, ale nespálili. Podstatně hůř obec dopadla o čtyřicet let později – v roce 1282, kdy ji postihl mor. Zprávy o přesných počtech zemřelých se však nedochovaly. Roku 1304 vyrabovali ves pro změnu Kumáni (Uhři). Další rána přišla doslova z nebe. V letech 1316, 1317 a 1318 zasáhly Vojkovice kruté zimy a s nimi spojené rozsáhlé po-

vodně, které opakovaně zničily úrodu. Výsledkem byl hladomor. Celé dva roky 1347–1349 řádl na Moravě mor. Tato černá smrt si vyžádala 60% obyvatelstva, a co bylo horší, ještě třikrát se vrátila, a to v letech 1356, 1372 a 1380. A pak byl dlouho klid. Po zániku třebíčského kláštera, kterému Vojkovice patřily, se Vojkovice staly součástí panství Viléma z Pernštejna – to už se píše rok 1502. První polovina 16. století byla ve znamení budování; za Jana z Pernštejna byly na panství zakládány četné rybníky, a kvůli tomu se začalo i s prvními regulacemi řek. Na samém konci 16. století se opět válčilo. Moravu napadli nejprve Tataři a po nich Sedmihradský kníže Štěpán Bočkaj. To však byla jen malá epizoda v porovnání s boji, které měly začít o dvacet let později. V roce 1619 se vyostřila situace mezi katolíky a protestanty natolik, že proti sobě vytáhli do boje – začala třicetiletá válka. Pro Vojkovice byl katastrofický hned její začátek. Nejprve přitáhlo protestantské vojsko pod vedením Ladislava Veleny ze Žerotína, těm se podařilo vyplnit nedaleký židlochovický zámek, kromě zbrojnice jim padl za oběť vinný sklep a kuchyně. To bylo 25. července. Dne 5. srpna se do Židlochovic a okolí přihnalo císařské (katolické) vojsko, které se zde ubytovalo s krátkými přestávkami až do roku 1623. Vojkovice musely zásobovat vojsko potravinami. Na jednoho vojáka připadalo denně půl kilogramu masa, kilo chleba a 2,5 litru piva. Netrvalo dlouho, a nebylo co jíst. Od roku 1624 začalo pronásledování protestantů. Kdo nepřešel na katolickou víru, musel emigrovat. Ti, co odešli, se tak vyhnuli moru, který Moravu zachvátil v roce 1625. Vojkovice tehdy dopadly dobře – všichni přežili. Třicetiletá válka sice zuřila dál, ale Vojkovicím se vyhnula až do roku 1642, kdy se zde opět objevili císařští. A opět se drancovalo, opět se loupilo, ale protože v roce 1641 byla velká neúroda, nebylo toho moc, co by si císařští mohli uloupit. A možná také proto padla celá ves za oběť požáru, a to včetně fary a kostela. Vojkovičtí ještě nestačili ani pořádně uklidit, a už tu bylo další vojsko. Tentokrát to byli Švédové, kteří se stahovali po neúspěšném obléhání Brna, to se psal rok 1645. Švédové však museli okolí poměrně brzy opustit, protože v jejich šlépějích se jako stín táhl mor. Tentokrát Vojkovice nezůstaly ušetřeny. Ze 102 obyvatel před morovou ránou jich přežilo 33. Roku 1663 vpadli na Moravu Turci a Tataři. Z židlochovického panství, už tak oslabeného morem, si odvedli 300 zajatců a 200 obyvatel pryč zabili.

Celých následujících 80 let byl klid. Občas se sice vylila Svratka z břehů, přišla neúroda nebo krutá zima, ale s tím byli vojkovičtí smíření a věděli, jak tuto nepřízeň přírody překonat. Ve Vojkovicích se tehdy postavil nový mlýn, nová radnice, opravil se kostel a svět byl zase veselejší. Přibýlo obyvatel a na panství se objevil podnikavý kníže Filip Ludvík ze Sinzendorfu. Ale protože nic nemůže trvat věčně, byla na spadnutí další válka. Tentokrát šlo o rakouské dědictví Marie Terezie. 22. února 1742 se na panství přihnal pruský král Friedrich II. Vojkovice, stejně jako ostatní obce, se musely o vojsko postarat – zásobami a zaplacením výpalného, které přišlo na 1330 zlatých. Ale obec tak byla ušetřena od drancování. Podstatně hůř dopadla v roce 1778. Dne 8. května vypukl v obci požár, který zničil celou ves, až na šest domů, které se podařilo uchránit. Další požár způsobila

bouřka 7. září 1792. Kulový blesk tehdy zapálil kostel. Roku 1802 ve Vojkovicích opět hořelo, shořelo 57 domů a 34 stodol i s úrodou. V roce 1804 zase pro změnu přišly v červnu mrazy a kvůli tomu pomrzla veškerá úroda. Roku 1805 se Vojkovicemi přehnala snad všechna vojska Evropy - Rakušané a Rusové tu bojovali proti Francouzům ve slavné bitvě u Slavkova. Vojkovičtí dopadli dobře – zaplatili výpalné, nakrmili vojáky všech armád, ale jinak jim nebylo ublíženo. Do poloviny února 1806 po okolí drancovalo napoleonské vojsko, ale o život nikdo z místních nepřišel.

Roku 1808 opět ve Vojkovicích hořelo, jak píše kronikář, požár se podařilo rychle uhasit, shořelo „jen“ 15 domů a 7 stodol. Díky tomuto požáru získaly Vojkovice dvě sochy – sv. Vavřince (ten se nedochoval) a sv. Jana Nepomuckého. Obě jsou poděkováním místních za přežití požáru. Francouzská a rakouská vojska se na panství ještě jednou vrátila, a to v roce 1809. Francouzi znovu vydrancovali všechny vsi, sebrali všechny cennosti, každý dům musel dát chléb, víno a sýr, krom toho zabavili krávy a ovce. Dokonce vyrabovali i kostelní stříbro.

Další smolný rok byl rok 1815. Znovu to byla bouřka a znovu kulový blesk. Ten tentokrát vnikl otevřeným oknem do domu č. p. 70 a zapálil ho, pak prošel dvorem do sousedního stavení, kde opět začalo hořet. Vyhořelo celkem 11 domů. Když ne oheň, tak vítr, způsobily vojkovickým velké starosti v roce 1820. Dne 25. června se přes Vojkovice přehnal orkán, bral střechy, vyvracel stromy. V Ledcích prý odnesl střechu i s pěti lidmi na ní. 7. dubna 1828 ve Vojkovicích opět hořelo. Požár zasáhl celou ves. Tentokrát nezůstalo uchráněno jediné stavení ani kostel. O rok později to zas byla velká voda. V zimě napadl skoro metr sněhu, který se udržel až do 17. března, kdy přišla tak rychlá obleva, že voda protrhala všechny hráze a z celého okolí se stalo jedno velké jezero – od Rajhradu až do Hrušovan. Voda se prý držela z břehů celé tři týdny. Všechny silnice vzaly za své a spousta domů se podmáčela a spadla.

Roku 1831 přišla epidemie cholery. Na panství zemřelo celkem 596 lidí, ve Vojkovicích to byli jen 4 lidé. Nejvíce postiženou obcí byla Nosislav – 88 mrtvých.

A zase přišla válka. 13. července 1866 dorazily do Vojkovic první oddíly pruského krále Viléma I. Z pouhého průchodu se stalo ubytování do konce léta. Denně musely Vojkovice dodávat 10 krav, 7 věder piva a 24 pecnů chleba, dál pro zvířata ječmen, oves a seno. Na jednoho sedláka připadlo až 250 mužů, které musel tři týdny živit. Po odchodu vojsk přišla cholera. Ale naštěstí se panství vyhnula, zemřelo jen 6 lidí.

Konec 19. století byl ve znamení budování a obnovy – přibyla socha Josefa II. (1884), byla postavena škola, nová radnice a byla zde otevřena vlaková zastávka.

Roku 1895 se přemnožili hraboši – bylo jich prý tolik, že pobíhali po silnici v obci a sežrali, na co přišli. Lidé jim dávali otrávený chléb, který prý počty sice zredukoval, ale otravě padla za obět i spousta zvěře.

Další pohroma přišla až s první světovou válkou. V roce 1916 proběhly rekvizice obilí, mouky a ostatních potravin, v obci byly rozdány potravinové lístky. Vojkovice musely odevzdat 13 vagonů brambor a postupně odevzdávat na jatka hovězí

dobytek, vepře a drůbež. V roce 1917 zabavování pokračovalo; obec musela odevzat i kostelní zvony. Toho roku 9. června vypukl v místním mlýně požár, který zničil 5,5 vagonu obilí a mouky. Do války narukovalo 120 vojkovických mužů, 14 se nevrátilo.

Další krize přišla roku 1923. Tehdy se u dobytka objevila křivice a některé usedlosti musely nuceně vybit až polovinu kusů. Aby toho nebylo málo, přišlo ještě toho roku silné krupobití, které zničilo 90% úrody. V roce 1924 ve Vojkovicích opět hořelo, ale díky tomu, že už Vojkovice měly své dobrovolné hasiče a hasičskou stříkačku, shořela jen střecha jednoho domu (č. p. 35).

Roku 1928 se znovu o slovo přihlásili hraboši – zničili 75 % ozimu. V roce 1929 přišla krutá zima, kdy pomrzly i ovocné stromy. Teplota dosahovala až -30°C , dokonce i Svratka zcela promrzla. Místy prý byl led až 70 cm silný.

V roce 1934 bylo naopak takové teplo a sucho, že dokonce vyschly studny. Pak naopak v srpnu začalo pršet a pršet už nepřestalo až do zimy.

V lednu 1935 Vojkovicích opět hořelo. Na půdě domu č. p. 160 chytilo od elektrického vedení seno.

Rok 1936 byl smolným rokem. Nejprve byl nalezen mrtvý obecní strážník Franz Ustohal v mlýnském náhonu a o měsíc později v únoru byl vykraden místní kostel.

18. duben 1937 se do historie Vojkovic zapsal jako den, kdy se ve Vojkovicích odehrála první dopravní nehoda. Řidič nezvládl řízení a narazil do betonového sloupku mostu ve směru na Blučinu.

V roce 1938 se Vojkovice staly součástí Sudet. Místní muži narukovali do války – 31 se jich z války nevrátilo.

Ani po válce neměli místní „na růžích ustláno“. Mezi dětmi se v roce 1946 objevil záškrt, kterým onemocněl i místní učitel; naštěstí se vše obešlo bez ztrát na životě. Obec musela stejně jako za války odvádět povinné odvody – zejména mléko, maso, obiloviny a brambory. Dokonce i škola přispívala svým osobitým způsobem k zásobování – děti pěstovaly byliny a bource morušového. Počátkem 50. let se ve Vojkovicích objevil americký brouk, který ničil úrodu brambor. V roce 1957 byl velmi suchý rok, kdy na polích zaschlo obilí i brambory. V roce 1959 bylo takové sucho, že při vyorávání brambor se „radlice ohýbaly“. V roce 1960 se v místním JZD u dojnic objevila slintavka. To mělo za následek uzavření obce, dokonce zde přestaly zastavovat i vlaky. Během karantény nebylo dovoleno občanům opouštět obec, ale aby měli uplatnění, nastupovali každý den v 8 hodin ráno před MNV a byla jim přidělena práce v obci nebo v JZD či na opravách mateřské školky, sokolovny nebo ve mlýně. V ulicích byly vykopány příkopy a opraveny cesty, jak píše kronikář, „bylo vykonáno mnoho práce v obci“.

Od té doby Vojkovice postihly nejedny povodně, několik lokálních požárů, ale nikdy další větší katastrofa, která by stála životy lidí. Současná situace a bezpečnostní opatření kvůli šíření koronaviru jsou sice nepříjemné, ale raději omezení tohoto rázu, než aby k výše uvedenému výčtu katastrof přibyl zápis: „V roce 2021 ve Vojkovicích na koronavirus zemřelo xxx občanů“.

Mgr. Iva Tycová

V Židlochovicích je nově otevřen Denní stacionář

Dne 15. 10. 2020 se v Židlochovicích plně spustil provoz Denního stacionáře, který je určený především pro klienty z ORP Židlochovice.

Zřizovatelem denního stacionáře je Město Židlochovice. Je určený pro ty, kterým jejich zdravotní znevýhodnění nedovolí docházet do běžného zaměstnání a při tom by rádi trávili svůj den aktivně v příjemném a podnětném prostředí. Denní stacionář nabízí širokou škálu aktivit. Individuálně se s Vámi domluvíme, co byste se chtěli naučit nebo v čem byste se chtěli zlepšit či zdokonalit. Zcela respektujeme přání klienta.

Cílovou skupinou je klient ve věku 18 až 64 let se zdravotním postižením, s mentálním postižením, jehož situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné fyzické osoby. Denní kapacita klientů je 10, což nám umožňuje se všem klientům plnohodnotně věnovat tak, jak potřebují.

Provozní doba stacionáře:

Pondělí až pátek 7:00 – 17:00 (čas může být přizpůsoben požadavkům klienta).

Kontakt: Sociální služby města Židlochovice Masarykova 115 Židlochovice 66701
www.zidlochovice.cz

Kontakt na službu denní stacionář:

Vedoucí denního stacionáře, sociální pracovnice:

Mgr. et. Bc. Lenka Brázdová, DiS.

Telefon: 737 635 203

E-mail: stacionar@zidlochovice.cz

Z činnosti Denního stacionáře

Obecní knihovna Vojkovice

V naší knihovně je letos zatím pusto, prázdnno, smutno... Ale jen navenek! Díky době covidové vznikly naše nové webové stránky – www.vojkovice.knihovna.cz. Jsou ještě ve vývoji, ale můžete si prohlédnout v katalogu nové knihy, které jsem pro vás připravila ještě před uzavřením knihovny, a těšit se na ně... a nové se ještě chystají.

Od autorky Anne Jacobs máme tři krásné čtivé třídílné ságy **Panský dům**, **Venkovské sídlo** a **Kavárna U Anděla**.

Od Vlastimila Vondrušky máme tři díly ságy **Křišťálový klíč**, knihu **Ulička hanby**, **Mstitel z Jenštejna** – historické romány.

Robert Bryndza – **Dívka v ledu** – čtivá, „nedrastická“ detektivka, další díly budou co nejdříve.

Lars Kepler – **Zrcadlový muž** –, „drastická“, severská detektivka

Další díl detektivky od Dominika Dána – **Klubko zmijí**

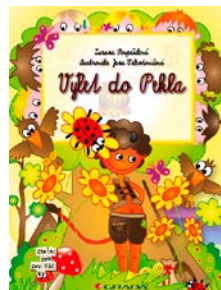
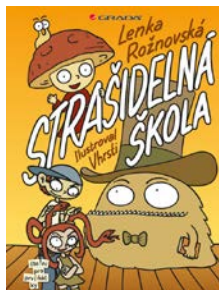
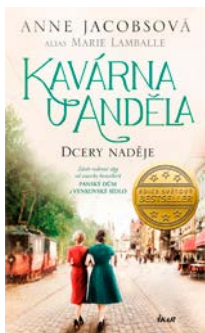
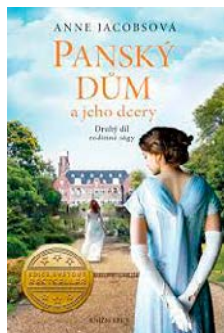
Marie Lacrosse – **Vinařství** – třídílná saga. Ona chudá služebná, on bohatý synek... ale všechno je jinak...

Pro děti další díly knihy **Lili Větroplaška** o dívce, která rozuměla zvířecí řeči.

Prašina - třídílný příběh pro děti podobný Rychlým šípům.

Děsivé historky, **Strašidelná škola**, **Prázdniny s drakem**, **Kouzelné sedlo**, **Výlet do Pekla**, **Hříčky se slovíčky**...

Doufáme, že si tyto knihy budete moci brzy půjčit a přečíst a že budeme moci pokračovat v besedách s panem Alešem Svobodou o brněnském podzemí. *Jarmila Kresová*

Odpady

Vážení spoluobčané,

jak víte, současné vedení obce se ve svém volebním programu zavázalo uspořádat anketu pro občany obce Vojkovice, ve které jste měli možnost se vyjádřit, zda chcete ponechat současný systém svozu odpadu nebo preferujete zavedení třídění odpadu do nádob umístěných v domácnostech. Anketa o způsobu nakládání s odpady proběhla v první polovině listopadu 2019. Výsledkem ankety byl většinový názor vojkovických občanů, abychom přešli na systém třídění odpadů přímo v domácnosti. Do hlasování se zapojilo 63 % vojkovických domácností a ve výsledku bylo 30,3 % hlasů pro variantu stávajícího systému a pro variantu třídění v domácnostech 69,7 %. Obec Vojkovice ve spolupráci s firmou ASHPA oběhová hospodářství, s.r.o. zažádala v prosinci 2019 o dotaci na pořízení nádob na separovaný odpad nutných pro tento způsob třídění a tato žádost byla úspěšně schválena v říjnu 2020. Dalším záměrem obce Vojkovice je (v souladu se schváleným projektem) uspořádat výběrové řízení na dodavatele nádob na separovaný odpad a na svozovou firmu, která zajistí svoz všech komunálních odpadů.

Samozřejmě se ptáte, co bude dál, popřípadě od kdy začne nový svoz odpadu fungovat. Termín zahájení svozu nových nádob je odvislý od termínu uzavření smlouvy na svoz s vítězem výběrového řízení a také od termínu ukončení stávající smlouvy se společností AVE. Výběrová řízení na svozovou společnost a dodavatele nádob budou probíhat v první polovině roku 2021 a o jejich výsledku vás budeme informovat.

Dovolím si připomenout základní principy: Obec Vojkovice pořídí 815 ks nádob na papír, plast a bioodpad (cca pro 85 % domů ve Vojkovicích), (na směsný odpad domácnosti zůstane vlastní nádoba) a o tyto nádoby budete mít možnost na obci požádat. Nádoby jsou pořízeny z dotace s 15% doplatkem obce a budou do domácností zdarma zapůjčeny. Zájemci o třídění doma by po zveřejnění termínu pro přihlášení se o nádoby neměli váhat. Frekvence svozu komunálního odpadu se sníží. V první fázi je v rámci výběrového řízení na dodavatele uvažováno o svozu komunálního odpadu jednou za tři týdny. A protože tato informace vyvolá patrně u části spoluobčanů negativní reakci, pokusím se argumentovat, proč.

Po zavedení třídění odpadů v domácnostech se prokazatelně zvýší množství vytríděných a dále použitelných složek odpadu, které původně končily ve směsném odpadu. Nádoby na směsný odpad se tolik neplní a není tedy nutné je tak často svážet. Pro domácnosti, které třídí odpad, by měla stávající nádoba na směsný odpad i při třítydenní frekvenci stačit. V okolních obcích se sváží odpad i ve frekvenci 1x za 4 týdny. Je nezpochybnitelné, že do budoucna bude nutné snižovat množství směsného odpadu, jehož likvidace bude čím dál dražší. Obec bude muset hledat nové zdroje financí, z nichž likvidaci tohoto odpadu zaplatí, nebo bude nutné opakovaně zvyšovat poplatky za odpady. Od 1. 1. 2021 vstoupil v platnost nový zákon o odpadech. Postupně se budou zvyšovat poplatky za skládkování směsného odpadu. Ze současných 500 Kč za tunu vzroste částka postupně až na 1850 Kč v roce 2029. Přijetím nového zákona se tedy navýšují obcím náklady spojené s uložením směsného komunálního odpadu

na skládku. Navíc dochází i k omezení typů odpadů, které mohou být na skládky přijímány. Nový zákon klade důraz na třídění odpadu a obsahuje několik mechanismů, jak ho podpořit. Do roku 2030 musí navíc obce zajistit, aby tříděný odpad tvořil 65 % z celkového objemu komunálního odpadu. Nyní je to v rámci celé ČR 38 %.

Ještě pár dalších čísel:

Papír, plast, sklo, kovy a bioodpad tvoří kolem 51 % obsahu nádob na směsný komunální odpad. Je žádoucí tyto dále využitelné složky separovat a předat k dalšímu využití. Pokud se podaří tyto odpady vytrídít, tak každá domácnost sníží produkci směsného komunálního odpadu.

Jeden obyvatel obce Vojkovice vyprodukoval v roce 2020 celkem 15,69 kg papíru, 12,73 kg plastu, 12,36 kg skla a 17,39 kg bioodpadu. Dle údajů společnosti EKO-KOM, která v České republice zajišťuje zpětný odběr odpadů z obalů, vytrídil každý Čech za rok 2019 celkem 51,3 kg papíru, plastu, skla a nápojových kartonů. Jeden obyvatel obce Vojkovice tedy vytrídil v roce 2020 pouze 40,78 kg těchto odpadů, což je hluboko pod republikovým průměrem.

Na poplatcích za odpad vybere obec Vojkovice cca 800 000 Kč. Příjem za vytríděný odpad od EKO-KOMu za rok 2020 činil 140 000 Kč. Náklady na likvidaci odpadu na našem území a případné práce související představují cca 1 500 000 Kč. Z čehož následně vychází doplatek v položce odpadů z obecního rozpočtu obce Vojkovice více než 500 000 Kč.

Jak jsem uvedl, jednání o termínu zahájení nového systému svozu budou probíhat v první polovině roku 2021 a budeme vás o výsledcích dále informovat. *Je potřeba si opravdu vše komplexně propočítat. Zavedení svozu dalších odpadů od domu logicky znamená vyšší náklady na svoz, které budou ideálně kompenzovány nižším množstvím směsného odpadu a snížením četnosti jeho svozu. Neefektivní nastavení svozů vede ke zvýšení celkových nákladů, které již nyní musí obec dotovat z jiných kapitol rozpočtu.* Vedení obce také počítá se spuštěním informační kampaně pro vás občany tak, abyste k třídění odpadu a novému systému svozu měli co nejvíce informací. Sběr tříděných odpadů formou door to door umožňuje městům a obcím více zapojit obyvatele do třídění při jejich větším pohodlí a přináší také větší čistotu kolem kontejnerových stání, protože na veřejné stanoviště se anonymně může odložit cokoli. Díky tomuto systému třídění je možné snížit množství odpadů ukládaných na skládku a naopak zvýšit objem recyklovatelného odpadu. Tento systém může být pro obec řešením proti razantnímu navýšování poplatku za svoz odpadu, pokud se většina občanů do tohoto systému zapojí.

Richard Večeřa

Na Krok za Krokem do Vrbovny

Obci Vojkovice se podařilo po téměř třech letech práce sjednat ořez všech potřebných vrb hlavatých na svém katastru. Opakovaně byl ve Zpravodaji popsán neoddiskutovatelný význam vrb hlavatých, tradičních a typických pro Vojkovice, a dlouhodobá absence v oblasti péče o vrby by vedla k tomu, že váha větví vrby rozlomí, poškodí

je a došlo by také ke ztrátě vhodné dutiny potřebné pro faunu dutinových brouků. Ale já se dnes chci podívat na práci s ořezem vrb související. Doslova krok za krokem prošla vojkovickou vrbovnu a břehy rybníka Šejby pracovní skupina Sociálního podniku Farmy Krok, vedená panem Menšíkem, která často ve velmi tvrdých podmínkách rozmarů zimního počasí, deště, bláta a sněžení, leckdy v pozicích vysoko nad zemí, na často nestabilních vrbách, mnohdy i nad vodou a v džungli koutu rybníka Šejby, naprosto precizně ořezala největší počet vojkovických vrb. Jako poděkování celé skupině, za současného dohledu pana Čamlíka, jsem požádal o krátký rozhovor pro náš vojkovický Zpravodaj vedoucího skupiny pana Menšíka.

▲ *Pane Menšíku, Vy osobně a pracovníci Vaší skupiny jste během tří let ořezali na území Vojkovic pořádnou porci vrb hlavatých. Jednoznačně nejvíc ze všech zúčastněných. Když se za touto pro vrby a přírodu prospěšnou prací ohlédnete, jaké máte pocity?*

Když vás práce baví, máte z ní samozřejmě radost. Pokaždé, když se vracím do vaší obce, procházím si všechna místa, kde jsme ořez prováděli. I když je ořez vrb velmi fyzicky náročná práce, tak pohled na znovu obrůstající vrby mne utvrzuje v tom, že naše práce má smysl, a že jsme tu zanechali svou stopu, a to je krásný pocit.

▲ *Můžete nám prosím přiblížit činnost a podstatu vašeho sdružení? Čím vším se zabýváte?*

Sociální podnik Farma Krok vznikl ve spolupráci s Terapeutickou komunitou Krok Kyjov, která víc než 20 let pomáhá lidem se závislostí na drogách, alkoholu, automatech a dalších jiných závislostech. Sociální podnik má za cíl pomáhat lidem, kteří se dostali do potíží, které se jim už bez pomoci druhých nedaří vyřešit. Můžou být po léčbě v komunitě, dlouhodobě nebo opakovaně nezaměstnaní, nebo po výkonu trestu. A právě tyto lidi zaměstnáváme. Nabízíme jim získání pracovních dovedností a zkušeností. Naší hlavní pracovní náplní je revitalizace krajiny, například likvidace náletových dřevin, ořez vrb, kosení a spásání travnatých ploch, výsadba stromů nebo zakládání remízků. Ke spásání využíváme naše vlastní stádo ovcí a koz. Dále pak stavíme hliněné domy a hliněné hmyzí hotely a také provádíme drobné stavební a zámečnické práce. Více o tom, co děláme, se dozvíte na našich webových stránkách www.farmakrok.cz.

▲ *Vy osobně jste odešel z vysokého postu manažera v automobilové výrobě a věnujete se této multiprospěšné činnosti. Mně to přijde v dnešní primárně konzumní době jako netradiční přechod na úplně druhou stranu. Jako návrat ke kořenům?*

Jako manažer jsem trávil veškerou svou pracovní dobu v kanceláři nebo výrobní hale. Vždycky jsem tak trochu záviděl lidem, kteří pracují venku na čerstvém vzduchu, v přírodě. Nemůžu říct, že by mě práce manažera nebavila, ale pořád tomu něco chybělo. Práce s lidmi mě nesmírně baví, ale ta neustálá honba za plněním výrobních cílů už tolik ne. Člověk upadne do takového pracovního stereotypu. A tak jsem začal přemýšlet nad novou prací, která by byla rozmanitější a ve které bych mohl předávat

své dosavadní zkušenosti ostatním. No, a protože v životě nic není náhoda a zrovna v tu dobu, 30 metrů od mého bydliště, hledala Terapeutická komunita Krok Kyjov pracovního terapeuta, bylo rozhodnuto.

Za nějaký čas vznikl ve spolupráci s komunitou Krok Kyjov právě sociální podnik Farma Krok, ve kterém jsem od jeho vzniku až doposud. Tato práce mi dává vše, co mi v práci manažera chybělo.

▲ *Zpět do vojkovické vrbovny. Lze z Vašeho pohledu údržby rozdělit naše vrby do nějakých skupin? Jako snazší, problematičtější atd. Nebo lišily se vrby nějak za mlýnem, u rybníka nebo okolo náhonu na Zahrádkách? Překvapilo vás něco?*

Problematičtější byly vrby, které se nahýbaly nad vodní hladinu. Při ořezu padaly větve do vody a jejich následné tahání nám dalo pěkně zabrat. O něco hůř se také ořezávaly mladší vrby, které nemají tak rozvětvenou korunu jako ty starší. Do rozvětvené koruny se dá totiž pohodlně stoupnout a ořez je pak snazší. Přesto jsme si díky naší zkušenosti dokázali ve všech situacích poradit.

▲ *Napadá Vás něco, na co bychom se měli v souvislosti s údržbou Vrbovny v budoucnu zaměřit?*

Rozhodně doporučuji pokračovat v pravidelném ořezu alespoň 1x za 5 let, jinak údržba ztrácí smysl. Také by bylo dobré zaměřit se v některých částech na likvidaci náletových dřevin. Při ořezu si kvůli bezpečnosti a snazší manipulaci s větvemi vyřezáváme i bezové keře. Ve výsledku pak celá oblast vypadá mnohem lépe než ta zarostlá keři a náletovými dřevinami, kde ořezané vrby nejsou pomalu ani vidět. A to je velká škoda.

▲ *Máte možnost vidět vrby a pracovat s nimi v různých krajích i lokalitách. Jaká je v porovnání s nimi ta naše „vojkovická“ Vrbovna?*

Celkem už jsme ořezali přes 1.200 vrb v různých lokalitách a můžu Vám říct, že ta Vaše patří rozhodně k těm nejkrásnějším. Vrby podél klikatící se říčky vojkovického náhonu vytváří opravdu nádherné panorama. Dokážu si představit cestičku podél náhonu, občas nějaká ta lavička a bude to kouzelné místo k relaxaci. Velkou poklonu ode mne máte za krajinný management jižního mokřadu, je to opravdu obdivuhodné dílo.

Ještě jednou poděkování za Vaši asi mnohdy nedoceněnou práci. Těšíme se na další spolupráci s Vámi.

Obci Vojkovice se podařilo dosáhnout ořezu vrb nejen na svých pozemcích, ale také na pozemcích většiny soukromých vlastníků. Jednání s některými soukromými vlastníky nejsou zrovna jednoduchá. Nicméně drtivá většina soukromých subjektů krásně spolupracovala a ořezané vrby jsou toho důkazem, děkujeme.

Těm, kteří se o vrby na svých pozemcích starají ořezem a údržbou pravidelně, tak těm děkujeme nejvíce.

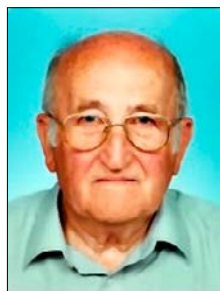
Ono je to tak, že na jedné straně vrbovny ořez skončí a na druhé straně může začít znovu, ale ten krásný pohled za tu práci přece stojí, ne?

Richard Večeřa

Doma mi říkali Raďo

„Článek vybraných vzpomínek na doby minulé je upřímným poděkováním panu Radislavu Papouškovi za jeho příspěvek na uchování naší vojkovické minulosti“.

Doma mi říkali Raďo. Moje maminka pocházela z Vojkovic, kde měl můj dědeček dobře zavedený obchod. Já byl vždy na Vojkovice velmi hrdý. Byla a je to krásná vesnice, ve které před válkou hospodařilo hodně sedláků. Když se ale ve Vojkovicích řeklo sedláci, tak se rozumělo většinou Němci. Výjimkou nebyla i německo-česká manželství. Hospodaření nebylo jednoduché a spousta domů měla hypotéku. Selské statky se nacházely v dolní části vesnice a ty asi i chudší části Vojkovic tvořily domy v ulicích Nádražní, Vodní a Rajhradská. Zde se prodávaly i levnější parcely, dostupnější pro lidi, a dokonce i levnější než v okolních obcích. Lidé z těchto domů chodili často pomáhat německým sedlákům. Pamatuji se, že jsem často chodil k Mahrům pro mléko. Rodiče u nich kupovali drůbež a zemědělské produkty. Mahrovi měli chlapce o rok mladšího než jsem byl já, jmenoval se Willi Mahr. On mi říkal Raďo a já jemu Wildo. Nechodili jsme spolu do školky, on chodil do německé v dolní části vesnice. Česká školka, byla součástí české školy v Nádražní. Ve škole byla pro děti jednotřídka. Budova tehdy byla jednoposchodová. V přízemí byla školka a škola, v prvním poschodí byl byt pana ředitele, nejdříve Hrdličkovi a pak Mácovi. Vlevo k Nádraží byla školka a vpravo byla škola, tam učil pan ředitel a učitel. Na této školní fotce jsou Zdena a Věra Kubátovi, vedle pana ředitele. Jenda Janíček byl kluk, se kterým jsem se vsázel, kdo zná více občanů z Vojkovic. Dále děvčata od Jeřábků, u nich jsme si hráli s Jendem Kelblů a Rudou Marčíkem.

Vojkovice byly také známy, že se zde dařilo hrušním a třešním. Ty byly vysázeny před spoustou vojkovických domů. Některé hrušky byly na hruškovici, ty měkké a ty tvrdé byly na jídlo. Prodat vůz hrušek znamenalo přivést vůz krásného černého uhlí, antracitu, a bylo čím topit.

Vše se nám změnilo za války. Děda byl Čech, navíc vlastenec a musel Vojkovice opustit. Nově si otevřel obchod v Hrušovanech. Naše rodina musela Vojkovice opustit také. Já bydlel s rodiči v Brně Židenicích. Tatínek dělal ve Zbrojovce už před válkou, kdy nás ohrožoval Hitler, a tak československá vláda podporovala zbrojení. Chodil jsem tedy do Židenic do školy. Za války byly Židenice bombardovány vícekrát. Museli jsme do krytu, který byl ve škole a jednou dostal plný zásah. Co se týče školní docházky, byl velký nepřehled. Děda mě pak vzal do Hrušovan do školy. Od 8 let jsem pomáhal v obchodě a od 12 už byl na pokladně. Když jsem měl volno a bylo léto, chodil jsem se podívat do Vojkovic. Jenomže to nebylo vůbec jednoduché. Vojkovice byly součástí Reichu a mohli tam jen lidé, kteří tam bydleli, převážně Němci, nebo lidé, kteří tam pracovali. Na hlavních cestách do Vojkovic stály stráže a přes celnici nikoho bez povolení nepustily. Moje babička měla propustku, protože chodila na vojkovický hřbitov na hrob svého syna. Jenže já žádnou propustku neměl. Tajně jsem tedy vyrazil hrušovanskou polní cestou směrem do Vojkovic

Využíval jsem toho, že obilí už bylo vyšší a přes to obilí mě nemohli celníci vidět. Vyšel jsem z polní cesty u Boží Muky a šel rovnou k našemu domu. Zařukal jsem na sousedku paní Benešovou, byla to vlastenka a na začátku okupace tu zůstala. Paní Benešová mě vzala na zahradu, pomohla mi přes plot na naši zahradu a vybízela mě ke sklizni jablek na našem obsazeném pozemku. Měla opravdovou radost, když se to povedlo. Lidé ubytovaní v našem domě nám nájem neplatili, až ke konci války nám starosta Lang nájemné alespoň částečně vrátil. Šel jsem také k Jeřábkům, s těmi jsem kamarádil a tam jsem dostal najíst. Když jsem vyšel od Jeřábků, narazil jsem na Williho. Místo pozdravu na mě spustil. „Was machst du denn hier, tschechischer Hund!“ A toto mně řeklo všechno. „Wildo, vždyť jsme si spolu hráli“, odpověděl jsem. „Ich darf nicht mit Dir tschechisch sprechen. Jen Německy“. Naštval jsem se a šel pryč, byl jsem zklamán, myslel jsem, že si popovídáme a zatím nás tak válka rozdělila. Na hlavní ulici jsem potkal paní Tauwinklovou, její synové byli kněží. Pohostila mě buchtou, pohladila, zeptala se na rodiče a ukázala mi tak druhou tvář tehdejších sousedských vztahů.

Po válce jsme se hned vrátit nemohli. Hloubkoví letci „kotláři“, kteří hledali německé tanky, nám rozstříleli vrata, a i dědečkův dům byl velmi zničený. Oba domy se musely opravit. Bydleli jsme v podnájmu na hlavní ulici v domě po rodině Ing. Šídla. Ve druhé části domu bydlel sovětský velitel letky provizorního vojkovického letiště. Byli jsme rádi, že se k nám choval slušně a přátelsky, na rozdíl od některých řadových vojáků. Tatínek se po práci zabýval opravou domu a domlouval s panem Jeřábkem nová okna i dveře. Naproti nám bydleli Pischovi. Když měla jít paní Pischová na odsun, tak přišla k nám a požádala mé rodiče, zda bych se nepostaral o jejich psa, kterému říkali Waldy. Waldy byl jezevčík a ten na odsun nesměl. Donesla mi postýlku, vodítko a misku a rozloučila se s pejskem, který mi zůstal. „Waldy, komm sem!“ volala na něj německo-česky paní Pischová a já jsem mu musel dát hodiny češtiny a přejmenoval jsem ho na Lesana. Paní Pischová mi kladla na srdce, abych ho v noci přikrýval. Když mu bylo zima, šel mě vzbudit a musel jsem ho jít přikrýt.

V létě jel kolem našeho stromu sovětský důstojník na koni. Někteří lidé ho prosili, aby nemuseli na odsun, že neumí německy a neví, co tam budou dělat, že jsou doma tady. Důstojník bez odpovědi pobídl koně k našemu domu. Ze stromu před domem zlomil celou větev a jedl z ní třešně. Volal jsem na něj, proč to udělal, ať si třešně vezme, kolik chce, ale ať neláme větev. Seskočil z koně, klekl si přede mne a rusko-česky mi říkal, že je to jedno, že větev doroste. Řekl jsem mu, že je již zlomená, že je jí škoda a že mu podám žebřík, ať si natrhá třešně, kolik chce. Odpověděl mi, že o větve v této válce nejde, že jde o lidi. Oni kvůli nám umírají a já ho kárám za jednu zlomenou větev ... Naskočil na koně a odjel.

Doma mi říkali Raďo. Pocházím z Vojkovic. Z Vojkovic pocházela maminka a můj dědeček tady měl dobře zavedený obchod. Já jsem na Vojkovice velmi hrdý, byla a je to krásná vesnice.

Richard Večeřa

Někdy přístě: Zdeněk Koníček a národnostní poměry ve Vojkovicích.

Omluva. Omlouvám se za chybu z předchozího článku o panu Chromkovi. Na domě číslo 146 bydleli do roku 1945 Bruno a Hermine Follner, ne Haukovi. Ale někdy můžeme projít vzpomínky Eriky Hauk na květen 1945.

Společenská kronika

Narozené děti 1.10. 2020–31. 3. 2021

Zuzana Nemčková	9. 10. 2020
Běla Tomášková	9. 10. 2020
Sofie Císařová	17. 10. 2020
Artur Krajčovič	30. 10. 2020
Míriam Láčíková	31. 10. 2020
Natálie Tělupilová	2. 11. 2020
Matyáš Maršálek	13. 12. 2020
Rostislav Matyáš	22. 12. 2020
Mateo Harašta	14. 1. 2021
Josef Tůma	9. 2. 2021
Lucie Braunerová	10. 3. 2021

Jubilea 1. 10. 2020–31. 3. 2021

Alena Šindelářová	65	Zdeněk Vít	70	Zdeňka Hausknechtová	80
Jan Křišpín	65	Jindřich Krejčí	70	Zdeněk Veselý	80
Věra Uhrová	65	František Růžička	70	Blanka Nováková	80
Radislav Papoušek	65	Břetislav Menšík	75	Gertruda Kleinová	80
Eva Dostálová	65	Stanislava Brezaníová	75	Vlasta Kölbllová	81
Jaroslav Hanuš	70	Vladimír Vašíček	75	Vlastimila Drobílková	81
Lubomír Mazal	70	Pavel Klein	75	Jaromíra Franková	81
Jaroslava Partyková	70	Marie Vyskočilová	75	Alžběta Liberdová	83
Jiří Zitterbart	70	Jiří Navrátil	75	Anna Vavříníková	83
				Vratislav Pár	84
				Marie Šulcová	84
				Zdenka Divácká	85
				Marie Bedřichová	86
				Zdeňka Kolegarová	87
				Jan Jiráček	87
				Jan Bělík	87
				Mikuláš Hamza	88
				Marie Sosnarová	90
				Miluše Janíčková	91
				Marie Egerlová	91

Úmrtí 1. 10. 2020–31. 3. 2021

Bohumil Vystrčil	1. 10. 2020
Radislav Papoušek	18. 10. 2020
Marta Marčíková	23. 10. 2020
Josef Mikešník	4. 11. 2020
Josef Haris	23. 11. 2020
Adolfina Sochorová	14. 1. 2021
Alžběta Čermáková	19. 1. 2021
Jan Drobílek	22. 1. 2021
Josef Navrátil	8. 3. 2021
Rozálie Vávrová	26. 3. 2021

Na Špici 2021

Prázdniny loňského roku se zlomily jako tvrdá jádra a tradičně týden před vavrineckými hody se Na Špici potkala vojkovická horda. Od rána až do večera přicházeli a přijížděli vojkovičtí kluci a chlapi, ti stále zdejší či ti, kteří se již odstěhovali, ale naši chlapáckou akci si rozhodně nenechali ujít.

Inu, není se co divit. Když se sejdou vojkovičtí borci, je k vidění přehlídka pravé mužské krásy, síly a obdivuhodné inteligence. Pokud přidáme naši pověstnou pracovitost, která ale nemá žádný negativní dopad na naši důslednou péči o naše manželky a partnerky, které, pokud to jen trochu fyzicky jde, na rukou nosíme. Jsme s přehledem vrcholem atraktivity v rámci celého Jihomoravského kraje. Není od věci zmínit, že jsme pravidelně dotazováni různými ženskými spolky, které doslova prahnou po prolnutí se spolkem naším. Ale to my ne. Naše genderově naprosto nevyvážená akce je přehlídkou nejen naší ušlechtilosti, ale také, a to především, zdravého rozumu.

Tradiční silové souboje i přednášky na aktuální témata provázely náš velký den. Vše za podpory krásného počasí, takže jsme se poctivě, pravidelně a v synchronním rytmu bránili dehydrataci a naše opálená a z práce nabušená těla jsme chladili v proudu řeky Svatky. Jedním z probíraných témat byla politika současné Severní Koreje a její propracovaná soustava názorů, postojů a hodnot, nazývaná čučche. Rozhodli jsme se nemlčet a že k této ideologii zaujmeme negativní postoj. Vybrali jsme dva dobrovolníky, kteří v souladu s doporučením a závěry našeho spolku vyrobili a vyslali ve vodách řeky Svatky dvě mírové ponorky, adresované přímo vůdci KLDŘ, Kim-Čong-unovi. Ponorky nabraly takovou rychlost, až šly na břeh vlny. Bohužel se ale nedostaly daleko. Nečekanou stopku jim vystavila ČOV v Židlochovicích. Je pravda, že dva vypouštěči ponorek už ten den něco ab-

solvovali a měli něco za sebou, ale myslím, že hodnocení labiny ČOV v Židlochovicích, která v atestovaném rozboru deklarovala chemii vzorků našich mírových ponorek jako zbraň hromadného ničení, lze považovat za přinejmenším jako silně nadnesenou. Každopádně tato veskrze mírová akce jen urychlila vývoj nutné rekonstrukce tohoto zařízení, a i vojkovičtí obyvatelé se mohou těšit na novou podobu tohoto díla. Příště zkusíme vypustit něco lehčího, například balóny naplněné plynem.

Jsme vždy rádi, když dorazí někdo nový. Borci, kteří přišli, se hned rozkoukali, a i když díru do masa zrovna neudělali, pitný režim jim nevadil, a tak rychle zapadli. Přidejte se také!

Srdečně vás všechny zveme na další ročník naší společné akce, borci! Sobota 1. 8. 2021 je naše boys. Do té doby se mějte náramně, poctivě trénujte a občas překvapte svá játra vodou. Zachovejte si v této prazvláštní době chladnou hlavu a zdravý rozum, budujte si imunitu, zejména tu přirozenou, ať ten čínský sajrajt tváří in tvář společně setneme! A když uslyšíte, že Gula bouchl pytlík o rybník, hodte na sebe náš nové společné dreskódy a zase sevřem spolu a pevně naše řady! Punks not dead wolové!

Richard Večeřa

**hledáme
pracovníky
na tyto pozice**

**ELEKTRIKÁŘ | IZOLATÉR |
SVÁŘEČ | MONTÁŽNÍK |
OBRÁBĚČ |
MANIPULANT LASERU |
PROJEKTANT ELEKTRO |**

LAC, s.r.o., Topolová 933, Židlochovice

Průmyslové pece a sušárny

- dlouhodobý pracovní poměr v perspektivní a stabilní společnosti
- jednosměnný provoz v moderních a čistých výrobních prostorách
- férová mzda a dodržení výplatních termínů
- nadstandardní stravování ve vlastní jídelně

+420 724 402 008 | prace@lac.cz

STAVEBNINY HRUŠOVANY U BRNA

sídlo: ulice Vodní (průmyslová zóna)

mobil: 777 249 012

e-mail: kubicek@apvstavds.cz

Provozní doba

Po–Pá 7.00–16.00

So 7.00–12.00 od 1. 4. 2021 !

NABÍZÍME

Stavební materiál:

pytlované směsi, betonové zboží, zateplovací systémy, odpadní systém KG, HT, PPR systém, sádrokartony, izolace, zdící materiály, OSB desky, tesařské kování, spojovací materiál, ruční nářadí atd.

Hutní materiál:

ocel betonářská, kari sítě, ocel profilu U, L, I... atd
lze zajistit dělení materiálu

Míchací centrum barev a omítek firmy JUB:

vzorníky barev k zapůjčení výběr z cca 10000 odstínů barev interiér a exteriér
Nabízíme vodou ředitelné barvy na dřevo a kovy a lazury
Míchání provádíme na počkání, nebo na objednávku – dle požadovaného množství

Doprava:

doprava materiálu autem s HR

UVAŘÍME A DOVEZEME OBĚDY NA VÁŠ STŮL

MÁTE V POLEDNE CHUŤ NA DOBRÝ OBĚD, ALE NESTÍHÁTE TO?
NERADI UTRÁCÍTE ZBYTEČNĚ ZA JÍDLA Z FAST FOODU?
CHCETE SI JÍDLA V KLIDU VYCHUTNAT PŘÍMO U VÁS VE FIRMĚ ČI DOMA?

Každý všední den Vám i Vaším kolegům uvaříme čerstvý oběd. Obědy dovezeme
ZDARMA a včas v uzavřených termo obalech. **Objednávat můžete online až do 8:30 hod. ráno.**

Výběr z 5 hlavních jídel včetně salátu.
Používáme výhradně suroviny od lokálních prověřených dodavatelů a pěstitelů.
Uvaříme z čerstvých potravin což jídlo zajišťuje vynikající chuť i vůni.

+420 777 999 889
www.rozvoz-menu.cz

// CENA OD
84,-

HLEDÁME DO TÝMU

- BRUSIČ / LEŠTIČ KOVŮ
 - OBSLUHA CNC OHRAŇOVACÍHO LISU
 - MONTÁŽNÍK FINÁLNÍCH VÝROBKŮ
- KONSTRUKTÉR
 - ELEKTRONIK-MECHANIK

AZP Brno s.r.o. - česká výrobní společnost působící na českém trhu již 29 let v oboru inteligentní, automatizované a komfortní sanitární nerezové techniky hledá nové členy rozrůstajícího se týmu.

Bližší informace
na stránkách
společnosti
v sekci Kariéra

WWW.AZP.CZ

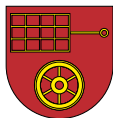
**prodej a pokládka
podlahových krytin**

 776 332 915

koberce, PVC, vinyl a další

zaměření - konzultace

ZDARMA

Vojkovice v číslech

Počet obyvatel Vojkovic
k 31. 12. 2020 byl **1193**

Průměrný věk občana je **42** let

Občanů starších 80 let je **31**

Občanů starších 90 let je **5**

Nejstarší občan má **93** let

V minulém roce se narodilo **15** dětí

s trvalým pobytem ve Vojkovicích

Nejvíce narozených dětí bylo říjnu a to **5**

V loňském roce zemřelo **14** občanů

Vojkovice mají **13** ulic

Počet přidělených čísel popisných je **411**

V minulém roce byly přiděleny **4** nová čísla
popisná

ZŠ Vojkovice navštěvuje **48** dětí

Z toho je **23** chlapců a **25** dívek

Počet vyučujících je **4**

Počet ostatních zaměstnanců je **3**

MŠ Vojkovice navštěvovalo **48** dětí (stav k 30. 9. 2020)

Z toho **19** dívek a **29** chlapců

Počet vyučujících je **4**

Počet ostatních zaměstnanců je **4** (včetně pracovníků
školní jídelny a školníka společného se školou)

*Autor: Lukáš Koutný ve spolupráci s paní Nejedlíkovou z OÚ
a ředitelkou ZŠ Mgr. Libuší Matyášovou*

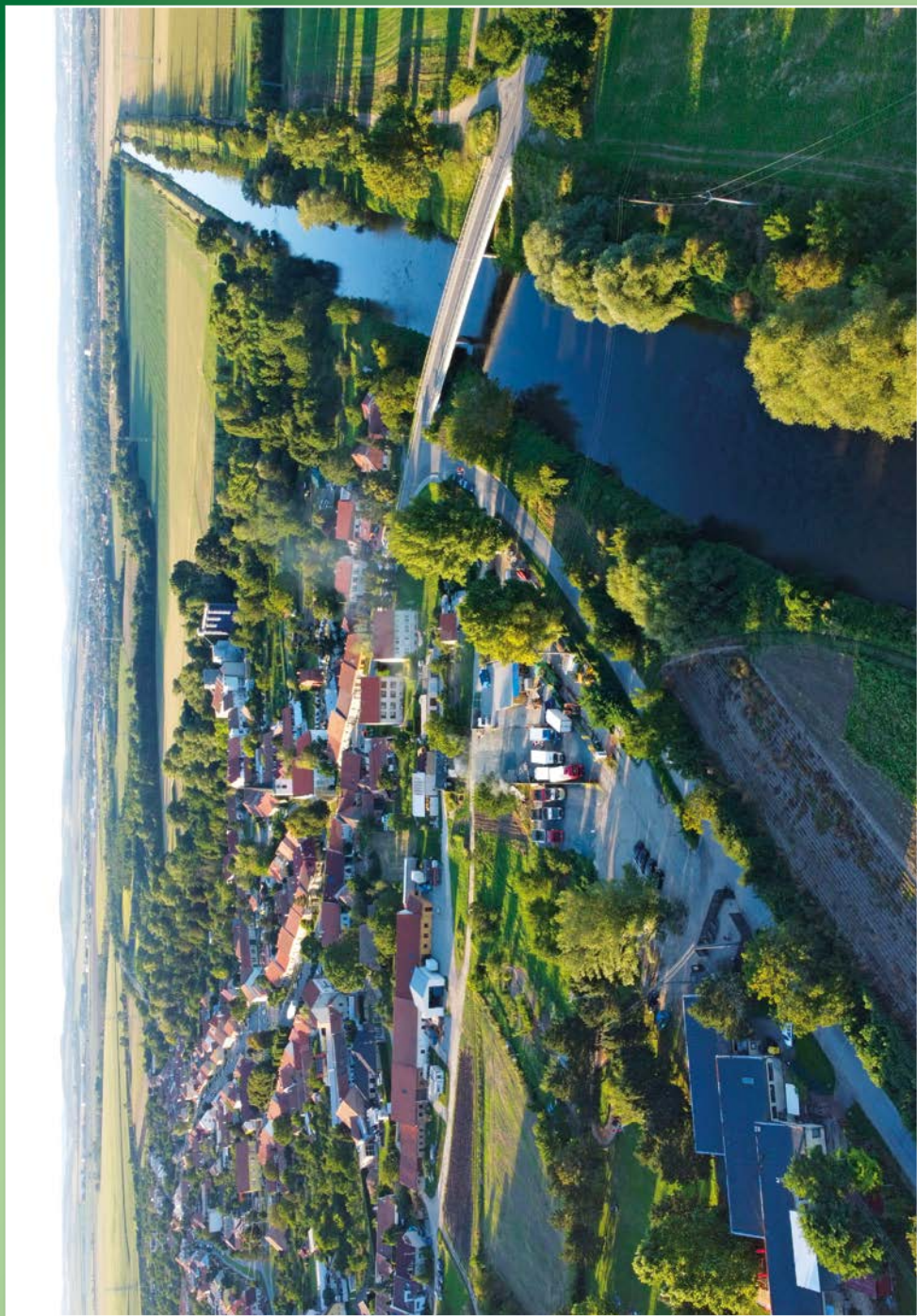

Foto Radim Kapavík

Vojkovický zpravodaj – vydává Obec Vojkovice